

Τί μέλλει λοιπόν νὰ γείνη αὐτός ὁ δυστυχὴς στρατηγὸς ὅταν ἐμπέσῃ εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς τῆς τόσῃ ὑπερτέρας γυναικός;

Τῷ ἦτο λοιπὸν πεπρωμένον ὅπως ἀγῆται ὑπὸ τῆς ρινός. Ἀλλὰ καὶ ἂν περιωρίζετο μέχοι τῆς ρινός, μικρὸν τὸ κακόν, ἂν ἀνῆρχετο ὅμως μέχοι τοῦ μετώπου καὶ ἐμινωταυρίζετο!

Τὸ κατ' αὐτὸν ἐπαθύμει νὰ εἶναι θρίξ τῆς κεφαλῆς τοῦ στρατηγοῦ! Τὸ ἀπαστράπτων ἐκ καλλονῆς καὶ φωτὸς πρόσωπόν τῆς κατέστησε περιδεῖ τὸν Μερλώ.

Ἀνεμιννήσκετο τῆς ἀπειλητικῆς μορφῆς Ἰουδαίας τινός τῆς Κωνσταντίας, ἥτις, ἐν τῇ παραφορᾷ τῆς ζηλοτυπίας, ἐφόνευσε τὸν ἐραστήν της, φίλον τοῦ Μερλώ, ὑπολοχαγόν.

Τοὺς αὐτοὺς φλογόντας ὀφθαλμοὺς τὸ αὐτὸ προκλητικὸν στόμα διέκρινε καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίδαν.

— Διάβολε! διελογίζετο ὁ συνταγματάρχης βαδίζων, εἶναι ἀδύνατον αὕτη νὰ ἐρᾷται αὐτοῦ τοῦ λευκοπώγωνος Καναλέλ, τὴν ἡμέραν δὲ καθ' ἣν συναντήσῃ τὸν ἄνθρωπον τῶν ρεμβασμῶν της, οὐαὶ αὐτῷ!

• Θὰ συμβῶσι μεταξύ τοῦ ἀνδρογύνου τούτου φρικαλέα πράγματα.

• Ἀλλ' ἂν πρέπη νὰ προσέλθῃ τις ἐπικουρὸς ἐπιστάσης τῆς ὥρας, ὁ τοιοῦτος ἔσομαι ἐγὼ ἀκλόνητος εἰς τὴν θέσιν μου. Ἀγαπᾷ τις τοὺς φίλους του, ἢ δὲν τοὺς ἀγαπᾷ;

• Ὁ Καναλέλ λοιπὸν θὰ ἴδῃ πῶς ἐν ἀνάγκῃ δύναται νὰ προσδοκᾷ παρ' ἐμοῦ.

Καὶ ὁ συνταγματάρχης, ἀφικόμενος εἰς τὴν οἰκίαν του, ὤθησε τόσῃ βιαίως τὸ κομβίον τοῦ ἡλεκτρικοῦ σύρματος, ὥστε ὁ θυρωρὸς ἐσκίρτησε, καὶ ἐτινάχθη ἔξω τοῦ σηκοῦ του, νομίζων ὅτι ἡ οἰκία κατηναλίσκετο ὑπὸ τοῦ πυρός.

Τῶν ἀνησυχιῶν, ἃς ὁ Μερλώ ἠσθάνετο μετὰ τινος ὑπερβάλλοντος δυσωινισμού, συνεμερίζετο καὶ ἡ ἔντιμος καὶ ἐξαίρετος κ. Στέβαρτ.

Κατ' ἀρχάς, ὅτε εἶδε τὸν κόμητα ἐκστάντα ἐπὶ τῇ καλλονῇ τῆς κόρης, οὐδόλως ἐξεπλάγη, καθότι ἐνόμιζεν, ὅτι τοῦτο ἦτο ἐκ τῶν συνήθων ἐκείνων, ἅτινα συνέβαινον ὅτε νεανίας τις ἢ γέρον ἐπλησίαζε τὴν Σάρραν.

• Ὅτε ὅμως εἰς τὰς περιπαθεῖς διαμαρτυρίας τοῦ λατρευτοῦ της, ἡ Σάρρα ἀπεκρίνατο μετ' ἀσυνήθους ἀξιοπρεπειάς, ἢ καλῇ αὐτῇ κυρία ἐτρώθη μυχίως.

Περιέμενε, διαλογιζομένη ὅτι ἴσως ἢ θέσις θ' ἀλλάξῃ, καὶ ἡ νεανίς διατελοῦσα εἰς τινα ἐξ ἐκείνων τῶν ἡλεκτρικῶν κρίσεων της, καθ' ἃς ἐφαίνετο ἔχουσα τὸν διάβολον ὑπὸ τὴν ἐσθῆτά της, ἤθελε πέμψῃ εἰς κόρακας, ὡς ἔπραττε μετὰ τῶν ἄλλων, τὸν θαυμαστήν της, καὶ ἐπιβαίνουσα τοῦ πρώτου ἀτμοπλοίου θὰ μετέβαινεν εἰς Βιέννην, ἀφοῦ θὰ ὠρχεῖτο εἰς Ρώμην.

Καὶ ἡ προσδοκωμένη κρίσις ἐπῆλθεν, ἀλλ' ἔσχεν ἐκ διαμέτρου ἀντίθετον ἀποτέλεσμα τοῦ ὅπερ ἠλπίζετο.

Ἡ ἐλεημοσύνη εἶναι, διὰ τὴν ὑψηλὴν Ρωμαϊκὴν κοινωνίαν, διασκέδασις, ὡς καὶ διὰ τὸν ἀριστοκρατικὸν παρισινὸν κόσμον.

Ἡ ἀνάγκη τοῦ δημιουργῆσαι ἀσχολίας ἐν τῇ ἀργείᾳ των, ἐνέπνευσε ταῖς ὑψηλαῖς κυρίαὺς νὰ ἰδρῶσιν εὐεργετικὰς ὁμηγύρεις, αἵτινες, πράγματι οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ εἰδὸς τι διασκεδάσεως ἐπ' ὠφελείᾳ ὅμως τῶν πενήτων. Κατὰ τὴν ἐν Ρώμῃ λοιπὸν διαμονὴν τῆς Σάρρας ἐδόθη ἐορτὴ τις τοιαύτη ἐν τοῖς θαυμαστοῖς κήποις τοῦ μεγάρου Pandolfini.

Ἡπριγκίπισσα, διὰ τὴν περίστασιν ταύτην, κατεσκεύασε μικρὰ παραπήγματα ἐν οἷς αἱ ἀριστοκρατικώτεραι κυρίαι τῆς Ρώμης ὑπεχρεοῦντο νὰ πωλῶσιν εἰδὸς τι κατ' ἐκλογὴν.

Νεανίδες τινες τῆς ξένης ἀποικίας παρεκλήθησαν νὰ παρᾶσχωσι τὴν συνδρομὴν των, καί, μεταξύ αὐτῶν ἡ μὲς Ὀδοννορ παρεκλήθη ν' ἀναλάβῃ, καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἐν κομψὸν καπνοπωλεῖον.

Ὁ κόμης ἐπεμελήθη νὰ προμηθεύσῃ τοῦτο ἐκ τῶν εὐωδωτέρων σιγάρων τῆς Ἀβάνας, σπανίου ἐν Ἰταλίᾳ προϊόντος, καὶ σιγαρέτων ἀνατολικοῦ καπνοῦ.

Ἐν μεγαλοπρεπεῖ κομμώσῃ, ἡ Σάρρα ἐνεκατέστη ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ της, συνοδευομένη ὑπὸ τῆς Στέβαρτ.

Ἡ πώλησις ἔβαινε καλῶς. Ἦτο μεγίστη θερμότης, πολλοὶ δὲ νέοι, εὐγενεστάτων οἰκογενειῶν, πίνοντες ποτήριά τινα καμπανίτου πρὸς ἐν εἰκοσάφραγκον ἔκαστον, ἤρξαντο ἐμψυχούμενοί πως.

Ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν, ὁ μαρκήσιος Patrizzi ὅστις μάτην, ἀπὸ τῆς ἐλευσεως τῆς Ἀγγλίδας ἐν Ρώμῃ, ἐδήλωσεν αὐτῇ τὰς ἐρωτικὰς συμπαθείας του, προσῆλθε μετὰ τινων ἐταίρων, καὶ ἠγόρασε δεσμιδας σιγάρων πληρώσας πέντε εἰκοσάφραγκα.

Ἐπωφελούμενος δὲ τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐορτῆς ἐρώτησε τὴν Σάρραν ἂν τὸ μικρὸν ἐμπόριόν της ἔβαινε καλῶς.

— Κάλλιστα, ὡς βλέπετε, εἶπεν ἡ ὠραία ἔμπορος, πωλῶ κατὰ μέσον ὅρον ἀντὶ δέκα φράγκων σιγάρα, ὧν ἡ ἀξία εἶναι μόνον εἴκοσι σολδίων, καὶ ἤδη ἐπέφερον, καλὸν εἰσόδημα.

Καὶ ἀνεκίνει διὰ τῆς χειρός, οὕτως ὁμιλοῦσα, ἐν τινι ἐπαργύρῳ σκεύει, μέγαν σωρὸν χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων. Ὁ εὐγενὴς Ρωμαῖος ἠρέσθη ἀφελῶς ἐπὶ τοῦ ἐργαστηρίου.

— Ἄν ἠθέλετε ν' ἀνάπτῃτε τὰ σιγάρα, ἅτινα πωλεῖτε, οἱ λαμπροὶ ὀφθαλμοὶ σας θὰ τὰ ἐπλήρωνον ὑμῖν πολὺ ἀκριβώτερα, εἶπεν.

— Εἶναι ἀδύνατον, ἀπεκρίνατο ἡ Σάρρα χωρὶς νὰ δυσχερευθῇ, διότι ὀλίγοι ἄνθρωποι εἶναι τόσῃ παράφρονες ὅπως ἀπευθύνωσι τοιαύτας προτάσεις.

— Μὴ δὲν ἐκαπνίσατε ποτέ, μὲς Σάρρα; ἠρώτησεν ὁ μαρκήσιος. Ὑπάρχουσι πολλοὶ σήμερον ἀξιόλογοι καὶ διαπρεπεῖς κυρίαι, αἵτινες καπνίζουνσιν.

— Εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐνδεχόμενον, ἀλλ' ὄχι εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

— Αἱ λοιπὸν! θέλετε νὰ δοκιμάσῃτε; Ἐγὼ εἶμαι ἀρκούντως παράφρων, ὅπως

δώσω ὑμῖν διακόσια εἰκοσάφραγκα δι' ἐν σιγάρων, ὅπερ ἠθέλεν ἐγγίσει τὰ χεῖλη σας.

— Καὶ ὁ μαρκήσιος ἔτεινε τῇ Σάρρᾳ τὴν δεσμιδα, ἣν εἶχεν ἀγοράσει, δεδεμένην εἰσέτι διὰ τῆς κιτρίνης μεταξωτῆς ταινίας.

— Διακόσια εἰκοσάφραγκα, δὲν εἶναι ποσόν, εἶπε ψυχρῶς ἡ Σάρρα, περιφρονῶν τὸν νεανίαν διὰ τοῦ βλέμματός, οἱ δὲ πένητες ἔχουσι μεγάλην ἀνάγκην χρημάτων...

Καὶ λαβοῦσα σιγάρων, ἔθηκεν εἰς τὸ στόμα. Ὁ μαρκήσιος ἐν θριάμβῳ ἔτεινεν ἤδη τὴν χεῖρα, ὅτε νεωστὶ ἐλθὼν τις ἐτέθη ζωηρῶς μεταξύ αὐτοῦ καὶ τῆς δεσποινίδος. Ἦτο ὁ Σεβεράκ, ὅστις πρότινος στιγμῆς ἐλθὼν παρέστη μετ' ἐκπλήξεως εἰς τὴν ἐκκεντριότητα τῆς ὥρας Ἀγγλίδος.

— Δεσποινίς! ἤρξατο... Καὶ ἔμελλε νὰ εἴπῃ: Προφυλάχθητε, διακινεῖτε τὴν ἀξιοπρέπειάν σας. Ὅτε ἐν σπινθηροδόλῳ βλέμμα τῆς Σάρρας ἔσβασε τὸν λόγον ἐπὶ τῶν χειλέων του. Ἐν τῷ βλέμματι δ' ἐκείνῳ ἐνεφώλευε τόση ὀργὴ καὶ ἀγανάκτησις, ὥστε ὁ Σεβεράκ ὠπισθοχώρησε.

Καὶ πρῶως, μὲ στόμα καὶ ὀφθαλμοὺς παραχρῆμα ἀναλαβόντας τὸ μειδίαμα, ἡ μὲς Ὀδοννορ, στραφεῖσα πρὸς τὸν ἄναυδον διατελοῦντα μαρκήσιον,

— Τοιοῦτον σιγάρων, διὰ τόσῃ εὐτελεῖ τιμῇ, εἶπε φαιδρῶς, μαρκήσιε, εἶναι ἴσον καὶ τὸ μηδὲν, τῇ ἀληθείᾳ! Μοι εἶχον εἴπῃ ὅτι ἀπασαὶ αἱ εὐγενεῖς ρωμαῖαι οἰκογένειαι ζῶσιν ἐν στενωχωρίᾳ... Προσφέρετε διακόσια εἰκοσάφραγκα ἵνα λάβῃτε αὐτὸ τὸ ποῦρον, ἐγὼ, δίδω χίλια ἵνα τὸ κρατήσω.

Συγχρόνως ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ θυλακίου της μικρὸν βιβλιάριον ἐπιταγῶν, καὶ ὥσει προὔκειτο νὰ πληρώσῃ λογαριασμόν τινα ραπτρίας, ἔγραψε τροχάδην λέξεις τινάς, ἀπέσχισε τὸ φύλλον καὶ θεῖσα αὐτὸ ἐν τῷ σκεύει τῶν νομισμάτων,

— Διὰ τοὺς πένητας, εἶπε.

— Ἐπὶ τῇ γενναιοῦτι ταύτῃ τῆς νεανίδος, ὁ μαρκήσιος Patrizzi καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἐξέστησαν, ἀνέκραξαν εὖγε! καὶ ἐχειροκρότησαν μανιωδῶς. Ἡ δὲ Σάρρα, κλίνασα πρὸς τὸν Σεβεράκ, ἀκίνητον καὶ ἐκπεπληγμένον ἐπὶ τῇ ἀπροσδοκῇ λύσει τῆς σκηνῆς ταύτης.

— Βλέπετε, κύριε, ὅτι δὲν ἔχω ἀνάγκην οὔτε συμβουλῶν, οὔτε προστασίας. Τηρήσατε, παρακαλῶ, αὐτὰς διὰ τὸ μέλλον.

— Σύγγνωτέ μοι, δεσποινίς, εἶπε πρῶως ὁ νέος ἀξιώματικός, δὲν ἠδυνάμην νὰ κρατήσω ἐμυτὸν ἐν τῇ πρώτῃ κινήσει ἀκούων τὴν τόσῃ ἀπρεπῇ πρότασιν γενομένην ὑμῖν... Ἐφοβήθην μὴ ἀπατηθῇτε ὑπὸ τῶν φιλελεημόνων ἐκείνων νέων.

Καὶ λέγων τοὺς τελευταίους τούτους λόγους ὁ Σεβεράκ δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ ἐλαφρὸν μειδίαμα, ὅπερ ὅμως παρώργισε τὴν Σάρραν, καθότι ἐνόμισεν αὐτὴν περιφρονηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ σοβαροῦ τούτου νέου, ὡχρίασε λοιπὸν ὑπ' ὀργῆς.

— Διὰ τοῦ ἀποτόμου τρόπου δι' οὗ ἤλ-

θετε νὰ μὲ προστατεύσητε, εἶπε, μὲ προσεβάλλετε μᾶλλον ἐκείνου, ὅστις προσεπάθει νὰ μὲ ἀπατήσῃ.

— Παρακαλῶ λοιπὸν ὅπως ἐν τῇ ἀγαθότητι ὑμῶν μοὶ συγχωρήσητε ἐπὶ τῇ ἐπεμβάσει μου ταύτῃ, εἶπεν ὁ Σεβεράκ.

Καὶ ὁπισθοχωρήσας βήματά τινα ἀπεμακρύνθη ἀνταλλάξας ὑπερήφανα βλέμματα μετὰ τοῦ Patrizzi.

Ἐκ τῆς πωλήσεως ἐπὶ πλὺτον λαμπρὰ ἀποτελέσματα, ἡ δὲ βασιλικῆς γενναιοδωρίας πρᾶξις τῆς μίς Ὀδοννορ ὑπῆρξεν ὑποκείμενον πολλῶν σχολίων. Ἡ πριγκίπισσα Pandolfini ὑπεκρίνατο καταλλήλως εἰς τὰς ἀπευθυνομένας αὐτῇ ἐπικρίσεις κατὰ τῆς λίαν ἐλευθερίου συμπεριφορᾶς τῆς νεάνιδος.

— Τί θέλετε; εἶπε, δὲν δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν αὐτὴν ἀμερολήπτως· εἶναι Ἀγγλίς, καὶ μάλιστα ἐκκεντρική. Ἀν Ρωμαία τις διετέλει ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας ἤθελεν ἀποποιηθῇ ὑπερηφάνως τὴν πρότασιν καὶ ἀπολέσει τὰ διακόσια εἰκοσάφραγκα. Ἀν Γαλλίς ἔμπειρος καὶ ἐκδικητική, ἤθελε δεχθῇ τὰ χρήματα καὶ κρατήσῃ τὸ σιγάρων. Ἀλλὰ μόνῃ ἡ Ἀγγλίς εἶναι ἱκανὴ νὰ ὑπερθεματίζῃ πενταπλασιάζουσα τὸ ποσόν, καὶ νὰ ἐξέρχεται θριαμβεύουσα ἐκ παγίδος, εἰς τὴν ἄλλη τις ἤθελεν ἀφήσῃ τὴν ὑπόληψίν της.

— Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ εἶναι τις Ἀγγλίς, ἀνάγκη νὰ εἶναι καὶ ἐκατομμυριούχος ἀπεκρίθη ἡ κόμησσα Valserra, ἐξαδέλφη τοῦ Patrizzi.

Το γεγονός τοῦτο, τὴν αὐτὴν ἐσπέραν περιῆλθεν εἰς γνῶσιν τοῦ κόμητος, πρῶως ποιήσαντος αὐτῇ μικράν τινα ἐπίπληξιν.

Αὕτη ἐδικαιολογήθη μετὰ πολλῆς χάριτος, ἄλλως τε δὲν ἔδιδεν ἀκριβῆ ἀπολογισμὸν τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς συμπεριφορᾶς της, καθότι, ἀνατεθραμμένη ἐν ἐλευθερίᾳ, ἦτο εἰθισμένη ν' ἀκολουθῇ τὰς φαντασιοπληξίας της.

Ἐν τοσούτῳ τὸ συμβεβηκὸς ὅπερ ἐνομιζέτο τετελεσμένον, καὶ ὅπερ ἦτο πράγματι διὰ τὴν Σάρραν, ἔλαβε, διὰ τοὺς δύο ἀναμιχθέντας κυρίους, ἀπροσδοκίτους καὶ σπουδαίους διαστάσεις. Τὴν ἐπαύριον ὁ Σεβεράκ, ὅστις σπανίως μετέβαινεν εἰς τὸ θέατρον, ἀφ' ἧς ἦτο ἐν Ρώμῃ, παρεσύρθη ὑπὸ τῶν φίλων του νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ Apollo.

Παρίστατο ἡ Ἀνδρά

Κατὰ τὸ διαλείμμα δέ, ὁ νέος ἀξιωματικὸς ἀνελθὼν εἰς τὸν πρῶτον ὄροφον, ἵνα θεάσῃτε ἐν τοῖς θεωρείοις, εὐρέθη κατὰ πρόσωπον μετὰ τοῦ μαρκησίου Patrizzi. Ἐλέχθη ἔκτοτε ὅτι ὁ μαρκήσιος ἐβαινεν εἰς ἀναζήτησιν τοῦ Σεβεράκ.

Ἀθωότατα ὁ ἀξιωματικὸς ἔθιξε τὸν ὅμον τοῦ εὐγενοῦς Ρωμαίου.

Οὗτος ἐποίησεν αὐτῷ βραδείας παρατηρήσεις, εἰς αἷς ὁ Σεβεράκ ἀπήντησε ζωηρῶς. Φίλοι ἐκατέρωθεν ἐπενέβησαν, καὶ ἐνσυνεδριάσει, ἀπεφασίσθη νὰ λυθῇ ἡ διαφορά αὐτῶν διὰ μονομαχίας τῇ ἐπαύριον.

Οἱ Ἰταλοὶ εἶναι οἱ λαλίστεροι ἄνθρωποι τοῦ κόσμου.

Τῇ αὐτῇ ἐσπέρᾳ ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἐσχο-

λιάζετο ἐν ἀπάσαις ταῖς αἰθούσαις. Ἐφ' δὲ ἡ Σάρρα ἐλάμβανε κύπελλον τείνου, κατὰ τὴν πρώτην ὥραν τῆς πρωίας, παρὰ τῇ λαίδυ Stereswort, συζύγου τοῦ πρώτου γραμματέως τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας, ἡ κόμησσα Valserra εἰσῆλθε πνευστιῶσα καὶ εἶπε :

— Ἐμάθατε τὴν εἰδησιν; ὁ Patrizzi μονομαχεῖ σήμερον μετὰ τοῦ Γάλλου ἐκείνου ἀξιωματικοῦ.

Ἡ Σάρρα ὠχρίασεν, ἡ χεὶρ αὐτῆς ἔτρεμε τόσον ὥστε ἠκούετο ὁ κρότος τοῦ κυπέλλου ἐπὶ τῆς κυπελλοδόχης καὶ ἀνέκραξεν : « Ἀχ! ἄχ! » διὰ φωνῆς τόσῃ πνιγρᾶς, ὥστε ἡ Valserra προσῆλθεν αὐτῇ καί, ὑποκριτικῶς,

— Ἡσυχάσατε ἀγαπητὴ! ὁ μαρκήσιος εἶναι περίφημος σκοπευτής... Μαθητὴς τοῦ Masanielo. Ἡ ἐπιτυχία εἶναι ὑπὲρ αὐτοῦ.

Μετὰ τέταρτον ὥρας, ἡ Σάρρα σὺν τῇ Στέβαρτ ἔλαβεν ἄδειαν ν' ἀπέλθῃ καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν της ὑπὸ σφοδρᾶς ταραχῆς κατελημμένη. Κατεκλίθη καὶ ἀπεκοιμήθη μετὰ πολλῆς ἀγωνίας καὶ εἶδε φοικαλέα ὄνειρα.

Εἶδεν ἐπὶ ψιλοῦ δένδρων πεδίου τὸν Σεβεράκ ἐκτάδην, ὑπὸ ξιφισμοῦ διάτρητον.

Πλατεῖα κηλὶς αἵματος ηὔρυνετο ἐπὶ τοῦ χιτῶνός του, καὶ ἡ κεφαλὴ του ἐπὶ τῆς χλόης ἀνестραμμένη, ἐγένετο ὠχρὰ ἐκ τῆς προσεγγίσεως τοῦ θανάτου.

Ἐξηγέρθη ἀνασκιρτήσασα καὶ ἀπεποιήθη πλέον νὰ κοιμηθῇ.

Ἐκλαυσε, καταρωμένη ἑαυτὴν ὅτι ὑπῆρξεν αἰτία τῆς μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἀνθρώπων πάλης.

Καὶ ἠγέρθη, ἐστρέφετο πανταχόθεν ἐν τῷ θαλάμῳ της, μὴ δυναμένη νὰ καθήσῃ εἰς ὠρισμένην θέσιν, ἀνίκανος νὰ προσηλώσῃ τὴν προσοχήν της, καὶ μεταβαίνουσα ἐκ τοῦ παραθύρου εἰς τὴν θύραν ἐναγωνίως.

Ἐὰν ἐτρώθη θανασίμως, ἔλεγε, θὰ στείλῃ νὰ μὲ ζητήσῃ. Δὲν ἠρώτησεν ὅμως ἑαυτὴν πρὸς στιγμήν, διὰτί ὁ Σεβεράκ θὰ ἔστελλε νὰ τὴν ζητήσῃ καὶ ἐπὶ τίνι δικαιώματι.

Αὕτη τοῦ παντός ἐπελάθετο, τοῦ δυσπροσίτου τῆς ψυχρᾶς παραστάσεως, τῆς ἀντιπαθείας, τῶν πάντων.

Ἐλάμβανεν ἐν τούτοις ζωηρὸν καὶ περιπαθεὲς ἐνδιαφέρον περὶ τῆς τύχης του, καὶ μὴ ζητοῦσα νὰ ἐξηγήσῃ τὰ αἴτια, ἀτίνα παρέσυρον αὐτὴν εἰς τοῦτο, θὰ ἔδιδε τὴν ζωὴν της ἐὰν ἐπανήρχετο σῶος καὶ ἀβλαβής.

Μέχρι τῆς μεσημβρίας οὐδεμίαν ἔσχεν εἰδησιν. Κατετρώγετο ὑπὸ τῆς ἀνυπομονησίας, ἡτοιμάζετο νὰ μεταβῇ παρὰ τῷ στρατηγῷ, ἵνα μάθῃ τέλος τί συνέβη, ὅτε ὁ κ. Καναλέλ εἰσῆλθε.

Δι' ἐνὸς σκιρτήματος εὐρέθη ἐγγὺς αὐτῷ

— Αἱ λοιπόν; εἶπεν, αὕτῃ ἡ μονομαχία;

— Ἐληξεν εὐτυχέστατα, ἀπεκρίνατο φαιδρὸς ὁ στρατηγός. Ὁ μαρκήσιος θὰ μὲνῃ ἐπὶ ἐξ τουλάχιστον μῆνας κλινήρης. ὦ! ἤμην βεβαίωτατος· γινώσκω τὸν

Σεβεράκ. Εἶναι πλήρης ψυχραιμίας καὶ χειρίζεται ἐμπειρότατα τὸ ξίφος. Εἰργάσθημεν πολὺ ὁμοῦ...

— Καὶ ποῦ εἶναι; ἠρώτησεν ἡ Σάρρα μετὰ τρεμούσης φωνῆς.

— Ἀνεχώρησε διὰ τὴν Νεάπολιν, ἀμέσως. Ἡ μονομαχία αὕτη θὰ διαθρυλληθῇ παντοῦ. Ὁ Σεβεράκ, ὅστις δὲν ἀρέσκεται πολὺ εἰς τὸ νὰ ἐφελκύσῃ τὰ βλέμματα, ἔκρινε καλὸν ν' ἀπομακρυνθῇ διὰ τινὰς ἡμέρας. Ἀλλῶς δὲν ἔχω ἀνάγκην τῶν ὑπηρεσιῶν του ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Ἡ Σάρρα ἐπανεκάθησε.

Μετὰ τόσας σφοδρὰς συγκινήσεις, ἡ ψυχρὰ αὕτη λύσις ἐπὶ νῆγκεν αὐτῇ ἀποτελεσματικὸν ὁμοῖον ψυχρολουσίας.

Ἡ καρδιά της συνεσπρίχθη. Οὐτε ἦλθε καὶ ν' ἀποχαιρετίσῃ αὐτὴν, ἀφοῦ προσκινδύνευσεν δι' αὐτήν.

Διότι δι' αὐτὴν βεβαίως ἐμονομάχησεν.

Ἡ τοῦ μαρκησίου πρόκλησις εἰς τὸ Apollo, ἦτο ἀφορμή.

Καὶ ἀπεμακρύνετο σιγῇ, καταφρονητικῶς.

Εἶχε λοιπὸν κακίστην περὶ αὐτῆς ἰδέαν; Καὶ βαθμηδὸν πᾶν τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ συλληφθὲν ἐνδιαφέρον, μετετρέπη.

Εἶδεν ἐν τῇ ἐπεμβάσει τοῦ Σεβεράκ, ἀκολουθῆν ὑπὸ ὑπέρφρονος σιγῆς, σκληρὰν ὕβριν.

Καὶ ἡ μόνη πρᾶξις, ἥτις ὤφειλε νὰ προσεγγίσῃ αὐτοὺς συνάπτουσα ἀλλήλοις σταθερὰν φιλίαν, συνετέλεσε ν' ἀπομακρύνῃ αὐτοὺς ἀλλήλων ἔτι μᾶλλον.

Ἐννοεῖται ὅτι ἡ μίς Ὀδοννορ ἔπρεπεν ἐγκαρδίως ν' ἀρέσκηται τῷ στρατηγῷ, καθότι ἀπέβη ἐν μικρῷ σπουδαιοτάτῃ.

Ἡ εὐκίνητος καὶ εὐμετάβλητος κόρη, ἡ τόσῃ θέλγουσα διὰ τοῦ αὐτομάτου τῶν φαντασιοπληξιών της, μετεμορφώθη εἰς θετικὴν καὶ σοβαρὰν γυναῖκα, ἐπὶ τῆς ρινὸς τῆς ὁποίας ἠδυνάτό τις νὰ ζητήσῃ τὰ δίοπτρα κουακέρας.

Ἀπεῖχε τῶν νέων, διατελοῦσα πάντοτε ἐν ὁμίλῳ σπουδαίων ἀνδρῶν, μετὰ τῶν ὁποίων, ὁ κόμης διὰ τοῦ ζωνοῦ καὶ ἐλαφροῦ οἴστρου του, ὑπελαμβάνετο νεανίσκος· ἐφαίνετο δὲ μισήσασα πᾶν ὅ,τι εἶχεν ἀγαπήσῃ.

Δὲν ὠρχεῖτο πλέον, δὲ ἔπνευε, δὲν ἠμφιέννυτο γυμνοτραχήλους ἐσθῆτας.

Ὅτε δὲ ὠμίλει, οἱ λόγοι αὐτῆς ἦσαν πάντῃ ἀντίθετοι τῶν πρώην ἰδεῶν της.

Ἐπῆλθε δηλαδὴ πλήρης μετατροπὴ ἐν τῷ βίῳ αὐτῆς.

Οὐδεὶς ἐξεπλάγην ἐν Ρώμῃ ἐπὶ τῇ εἰδησει τῆς μνηστεύσεως τῆς Σάρρας μετὰ τοῦ κόμητος Καναλέλ.

Πρὸ πολλῶν ἤδη ἐβδομάδων, ἡ πρὸς τὴν νεάνίδα συμπεριφορὰ τοῦ εὐγενοῦς Γάλλου ἐθεωρεῖτο ὅτι ἐμελλε νὰ ἐπενέγκῃ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο.

Πάντες ὠμίλου περὶ τοῦ μέλλοντος τούτου ὕμεναιου. Ἐν χώρᾳ δέ, ἐνθα ἡ κοινωνικὴ τάξις, ἡ γέννησις, ἡ περιουσία ἔχουσιν εἰσέτι ἀξίαν τινά, οὐδεὶς ἐξεπλάγην ὅτι ἡ Σάρρα συζεύγνυται κατὰ πολὺ πρεσβύτερον αὐτῆς ἀνδρᾶ, εὐγενέστατον ὁ-

μως, πλουσιώτατον και λίαν ύψηλὰ κοινωνικῶς τεθειμένον.

Ζ'

Ἡ ἀνάγνωσις τῆς Ἀποθήκης τῶν γνώσεων, ἐν ἣ ὁ ἔρως εἶναι γενικῶς ὁ ὀρίζων τὰς ἀνθρωπίνους πράξεις λόγος, εἶχεν ἐμπνεύσει πάντῃ ἀλλοίᾳς ιδέας τῇ Στέβαρτ, δι' ὅ, ἐσπέραν τινά, ὅτε ἡ Σάρρα ἐξεδύετο ὁμιλοῦσα, ἐν τῷ εὐρεῖ ὑπὸ τῆς ὠχρᾶς λάμπειος νυκτερινῆς λυχνίας φωτιζομένῳ θαλάμῳ, ἡ ἐξαίρετος γυνὴ ἀπεφάσισε νὰ λαλήσῃ.

— Πῶς ἡ Σάρρα, πρὸ τῶν ποδῶν τῆς ὁποίας ἔσχε τοὺς εὐγενεστέρους νέους, νὰ στέρξῃ ὅπως γίνῃ σύζυγος τοῦ κόμητος Καναλέλ, ὅστις κάλλιστα ἠδύνατο νὰ ἐπέχῃ τόπον πατρός τῆς; Αὐτὴ αὐτὴ δὲν παρασκευάζει ἐαυτῇ θλίψεις ἐν τῷ μέλλοντι; Εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ προσφιλεῖς κόρη δὲν συνεζεύγνυτο τὸν κόμητα ἐξ ἔρωτος καὶ οὗτος δὲν ἦτο γαμβρὸς τυχαῖος, καθότι καὶ εὐγενὲς παραστατικὸν εἶχε, καὶ ὠραίαν μορφήν καὶ γένος ἐν τοῖς πρώτοις, ἀλλ' ἦτο ἐξηκοντούτης, ἡ δὲ Σάρρα ἤθελε θεωρεῖσθε ὡς θυγάτηρ του. Οὐδέποτε λοιπὸν ὠνειροπόλησεν εὐφροσυνωτέραν, πλήρη τρυφερῶν διαχύσεων ἔνωσιν;...

Καὶ ἐν λυρικῷ τόνῳ, ἡ γραΐα Ἀγγίλις ἐξηκολούθει. Τί κάλλιον βίου διερχομένου ὑπὸ αἰθρίον κατακύαιον οὐρανόν, ἐν παχείᾳ χλόῃ εὐρέος λειμῶνος, ἐρειδομένη, ἐν ἀτμηλῇ τῷ κόμῃ, ροδαρᾷ καὶ ἀκμαίᾳ ἐπὶ τοῦ βραχίονος κομποῦ, εὐεῖδους, σφριγῶντος νεανίου, ἔχοντος τὸν πύργον αὐτοῦ μετὰ παντός τοῦ ὑπηρετικοῦ, ἐν τῷ μέσῳ τῆς γελώσης ἐκείνης φύσεως, ἀφθόνως τὰ δῶρα ὑμῖν παρεχούσης; Καὶ κατόπιν ὠραία τέκνα, μικροὶ ἀγγελοὶ νὰ περιστοιχῶσιν ὑμᾶς κράζοντα ἡδυφώνως, μῆτερ, πάτερ, καὶ γλυκερῶς τὸ βλέμμα ἐφ' ὑμῶν νὰ προσηλῶσι! Τίς τοῦτου τερπνότερος βίος;

Καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθὲς εὐδαιμονία;

Ἦδη δὲ τί;

Ἀντὶ τοῦ ἀγλαοῦ ἐκείνου καὶ εὐφροσύνου βίου, ἡ Σάρρα ἐπόθησε τὴν λαμπρότητα τῶν αἰθουσῶν καὶ τὴν κίνησιν τοῦ ἐν ἑορταῖς καὶ θεάμασι διερχομένου βίου. Οὐδεμία ἀμφιβολία, ὅτι ὁ κόμης, παρασυρόμενος ὑπὸ τῶν κοινωνικῶν σχέσεων του, ὑπὸ τοῦ υπερβάλλοντος πρὸς αὐτὴν ἔρωτός του, ὑπερήφανος ἐπὶ τῇ καλλονῇ τῆς νέας συζύγου του, θὰ ἐκπληροῖ εὐχαρίστως πάσας τὰς τῆς Σάρρας ὁρέξεις.

Ἄλλως τε τοῦτο εἶναι τὸ μᾶλλον συντελοῦν εἰς τὴν παγίωσιν τῶν σχεδίων του· διότι, ἐπιτρέπων τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἐλευθέρως ν' ἀπολαύῃ πασῶν τῶν διασκέδασεων ἀπαύστως ἀνανεουμένων, θὰ ἐκώλυεν αὐτὴν τοῦ νὰ κατανοῇ τὴν ψυχρότητα καὶ τὸ κενὸν τῆς ἐστίας τῆς.

Ἡ ἡδονή, τὰ θεάματα, αἱ συναναστροφαί, θὰ παρεῖχον αὐτῇ, ἐπὶ τινὰ καιρὸν χιμαίρας εὐδαιμονίας. Τὴν ἡμέραν ὁμοῦ καθ' ἣν, ἀπειρηκεῖα ἐκ τῆς ἐπιπλάστου ταύτης ζωῆς, ἤθελε ζητήσει ὀλίγην ἡρε-

μον χαρὰν καὶ ἐπανορθωτικὴν ἀνάπαυσιν, τί θὰ ἐπραττεν; Εἰς τί θ' ἀνησχόλει τὰς ἀέργους ὥρας τῆς.

Θὰ ἔρριπτε τὸ βλέμμα περὶ αὐτὴν, ἀλλ' οὐδὲν θὰ εὕρισκε τὸ δυνάμενον ν' ἀναπληρώσῃ τοὺς θησαυροὺς ἐκείνου τῆς ὀρίμου ἡλικίας· τὰ τέκνα.

Καὶ ἡ νεαρὰ ὑπαρξίς πάλιν θὰ ἐθεωρεῖτο εὐδαίμων οὕτω ρέουσα.

Ἀλλ' ἂν τυχὸν ἐμελλε νὰ συναντήσῃ, ἐξευγμένη ἤδη δι' ἀλύτων δεσμῶν, τὸν ὃν ὤφειλε ν' ἀγαπήσῃ;

Ἄν ἡ καρδίᾳ τῆς αἰφνης ὠμίλει διεκδικοῦσα δικαίωματα;

Οἶα σύγχυσις ἐν τῷ βίῳ αὐτῆς, οἶα ἀνατάραξις τῆς καρδίας καὶ τοῦ πνεύματος σκοτοδίνη. Φύσει δὲ τυγχάνουσα ὀρμητικὴ καὶ παράφορος θὰ ἠδύνατο ν' ἀντιστῇ εἰς τὴν ὀρμὴν τοῦ πάθους ἄβυσσον πρὸ αὐτῆς ὑποσκάπτοντος. Οἶοι, λοιπόν, ἀγῶνες ἂν ἤθελε νὰ παλαίσῃ κατ' αὐτοῦ! Οἶοι καρδιοδόροι μέριμναι ἂν ὑπέκυπτεν! Οἶοι πικρία ἂν ἀνθίστατο!

Ἡ Σάρρα ἐγένετο κατηφὴς καὶ μεσπασμωδικὴν μορφήν καὶ μέλανας ὀφθαλμούς,

— Μοὶ ὁμιλεῖτε περὶ ἔρωτος! Πλὴν γινώσκω ἂν ἔχω καρδίαν; Εἶπον ὑμῖν τοῦτο πολλάκις γελῶσα, σήμερον ὁμως τὸ ἐπαναλαμβάνω σπουδαίως, νομίζω ὅτι ἡ μήτηρ μου ἐλησμόνησε νὰ θέσῃ τοιαύτην ἐν τῷ στήθει μου. Ἀνήκω εἰς φυλὴν περιπλανωμένων, ἡ δὲ φύσις, φαίνεται, ὅτι δὲν ἠθέλησεν ὅπως τὰ τέκνα τῆς φυλῆς ταύτης δύνανται ν' ἀρσιωθῶσιν εἰς τινὰ ἢ εἰς τι, ἵνα μὴ ὑποβάλλῃ αὐτὰ εἰς βάσανον τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἤθελον ἀπομακρυνθῇ καὶ μεταβῇ πρὸς ἄλλα ὄντα, ἄλλης χώρας. Μέχρι τοῦδε, ὑπήκουσα εἰς τὰ φυσικὰς ροπὰς τοῦ πλάνητος βίου, διέδραμον τὴν Εὐρώπην ἅπασαν μεθ' ὑμῶν. Καίτοι ὁμως ἀνατραφεῖσα καὶ μορφωθείσα, ὡς πᾶσαι αἱ τῆς χώρας μας νεάνιδες, ἡ παιδείουσις οὐδόλως ἐδάμασε τὴν φύσιν μου. Τὸ Ἀθιγγανικὸν αἷμα ρεεῖ ἀκάθεκτον ἐν ταῖς ἀρτηρίαις μου, αἰσθάνομαι δ' ἐνίοτε ἐπανόδους εἰς τὴν ἀγριότητα τῆς καταγωγῆς μου καθ' ὃν μόλις συνέχομαι. Εἶναι ἄρα ἀναγκαῖον νὰ ἔχω τέκνα, ὅπως μεταβιβάσω αὐτοῖς ἰδιοσυγκρασίαν παράδοξον, δι' ἣς ἤθελον θεωρήσει στρεβλὰς τὰς συνθήκας τῆς κοινωνίας, ἐν ἣ ἤθελον κληθῇ νὰ ζήσῃσι, ἀφορήτους δὲ τοὺς νόμους, ὑφ' οὓς νὰ καμψθῶσιν. Ἐπειτα ἂν ποτε μοὶ ἐπέλθῃ ἡ νοσταλγία τῆς μητρότητος, ἂν αἰσθανθῶ τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ περάσω τὰς χεῖράς μου εἰς τὴν βοστροφὴν κόμην τῶν ἐρασμίων μικρῶν κεφαλῶν keepsake, ὡς προλαβόντως μοὶ ἀνεφέρατε, γινώσκω πῶς προμηθεύεται τις παιδίον. Ἡ θετὴ μήτηρ μου μοὶ ἔδωκε τὸ παραδειγμα, δὲν εἶναι ἀληθές; Θὰ σταματήσω τὸ ὄχημά μου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, καὶ τὸ πρῶτον παιδίον τῆς νομαδικῆς φυλῆς, ὅπερ μοὶ ἀρέσκει, ἀγοράζω παρὰ τῶν γονέων του. Ὑπάρχουσι πολλοὶ δυστυχῆς ἐν τῷ κόσμῳ, οἵτινες θὰ θεωρήσωσιν ἐκδουλεύειν προμηθεύοντες τινὶ ἐν τοιοῦτον ζῶν ἄθυρμα, ἐννοεῖται ὅτι θὰ ἔλθῃ ὅπως δὴ ποτε ἐπικούρου καὶ τὸ χρῆμα. Ὡστε,

ὡς βλέπετε, τὸ τοιοῦτον εἶναι χρηματικὴ καθαρώς ὑπόθεσις, ὡς ὅλα, ἐν ᾧ χρόνῳ ζῶμεν.

Καὶ ποιοῦσα περιφρονητικὴν τινὰ κίνησιν, ἡ Σάρρα ἤρξατο γελῶσα, ἀλλ' ἀγρίως

[Ἐπαταὶ συνέχεια].

I. Π. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ ἀπευθύνοντες αἰτήσεις περὶ ἀποστολῆς φύλλων τῆς καθημερινῆς ἐκδόσεως τοῦ λαϊκοῦ μυθιστορήματος:

ΙΑΤΡΟΥ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

παρακαλοῦνται νὰ ὑπογράψωσιν αὐτὰς ἐν τῷ ὀνόματι, διότι πολλὰ τοῦτων παρέρχονται ἀπαρατήρητοι, ὡς ἐκ τοῦ δυσαναγνώστου τῆς ὑπογραφῆς. Γνωστοποιεῖται δ' αὐτοῖς ὅτι, οἱ ἀποστέλλοντες δραχμὰς 6, ἀντίτιμον 120 φύλλων, λαμβάνουσι

ΔΩΡΕΑΝ

τὸ ἐξ 600 σελίδων ὠραιότατον μυθιστόρημα τοῦ Αἰμιλίου Ρισβούργ:

ΤΑ ΔΥΟ ΔΙΚΝΑ

Τὰ ἐξῆς βιβλία, εὐρισκόμενα ἐν τῷ Βιβλιοπωλεῖ ἡμῶν, ἀποστέλλομεν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν. — Ἐπίσης προμηθεύομεν εἰς πάντα ὁποιοῦνδήποτε βιβλίον, ἀρκεῖ ἡ αἴτησις νὰ συνοδεύηται μὲ τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ.

Τὰ Ἀπόκρυφα τῆς Μασσαλίας, μυθιστορία Αἰμιλίου Ζολὰ δρ. 3. — Ἡ Γυναίκες, τὰ Χαριτὰ καὶ τὸ Κρασί, μυθιστορία Paul de Cock, μετάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου δρ. 1. — Αἱ Ἐχθραὶ Μητέρες, μυθιστορία Catulle Mendès δρ. 1,50. — Ὁ Γιάννης, μυθιστορία Paul de Cock μετάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου δρ. 2. — Μπουμπουλὶνα-Ἀρκάδιον, Δράματα ὑπὲρ Γ. Ἀνδρικοπούλου δρ. 3. — Κωμῳδία ὑπὸ Ἀγγ. Βλάχου δρ. 2. — Ὁ Γοντζάλης Κορδοβίσις ἢ ἡ Γρανάδα ἀνακτηθεῖσα, μυθιστόρημα δρ. 1,50. — Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Κόσμου, Ἀθηναϊκὴ μυθιστορία, ὑπὸ Γρ. Δ. Ξενοπούλου δρ. 2. — Ἑλληνικαὶ Σκηναὶ ὑπὸ Ἀγγέλου Βροφφρίου, μετάφρ. Π. Πανᾶ, δρ. 5. — Ἡ Ναξία Μαριάνθη, μυθιστόρημα πρωτότυπον, δρ. 1,30. — Ὁ Ἄρχων τοῦ Κόσμου, μυθιστόρημα εἰς 6 τόμους δρ. 8. — Αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τῆς Πομπήης, μετάφρασις Γ. Κ. Ζαλακώστα δρ. 4. — Ἐξομολόγησις ἐνὸς Ἀββά, μυθιστ. δρ. 1,50. — Τυχὰς ἐν Συμβάν, διήγημα πρωτότυπον, ὑπὸ Λεωνίδα Π. Κανελλοπούλου δρ. 1. — Τὰ Δράματα τῶν Παρισίων, μυθιστορία Ponson-Dotterail, τόμοι ὀκτώδεως 3 δρ. 6. — Αἱ Φύλακες τοῦ Θησαυροῦ, μυθιστορία Ἐμμ. Γονζαλὲς δρ. 1,50. — Ἡ Παναγία τῶν Παρισίων, μυθιστορία Βίκτωρος Οδγγύ, μετάφρασις Ι. Καρασσούσα (τόμοι 2) δρ. 4. — Ἡ Ἡρώς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, μυθιστορία Στεφάνου Θ. Ξένου, εἰς δύο ὀκτώδεως τόμους δρ. 4. — Ἑλπιῖνα, ἔθιμα Κωνσταντινουπόλεως, πρωτότυπος κοινωνικὴ μυθιστορία ὑπὸ Ἐπαμεινώνδα Κυριακίδου δρ. 5. — Βίαις τῶν Διαδόχων τοῦ Μωάμεθ, ὑπὸ Οὐασινγκτόνος Ἰρβινγγος δρ. 2. — Τὰ Ἰουδαϊκὰ, ἥτοι ἀνατροπὴ τῆς θρησκείας τῶν Ἑβραίων καὶ τῶν ἐθνῶν αὐτῶν, μετ' ἀποδείξεων ἐκ τῆς Ἀγίας Γραφῆς δρ. 2. — Ποιήματα Ι. Γ. Τσακασιάνου δρ. 3. Χρυσόδετα δρ. 4. — Μαρία Ἀντωνιέττα, ὑπὸ Γ. Ρόμα, τραγικὸν ἱστορικὸν μελόδραμα εἰς 4 πράξεις, μελοποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Ζακύνθῳ μουσικοδιδασκάλου Παύλου Καρέρ, μετάφρασις Γ. Κ. Σφήκα λ. 50.